

Harasztiné Bata Zsuzsanna, ny. óvodapedagógus

Soma- Bencus mesék a barlangok hónapjában

Már megint egy barlang!

Apa kezében újság, s miközben gyorsan lapoz, - mert alig van ideje olvasni - ott csüng a két gyerek az oldalán. Felkiált

- Nahát , találtak megint egy barlangot!

- Mit? Mit? - kérdi hangosan egyszerre a két gyerek. - Mit találtál Apa?

- Nem én találtam, hanem a barlangászok.

- Jaj, de jó lehet barlangot találni, aztán elbújni benne. Apa, keressünk mi is barlangot!

- Édes kisfiaim, nem lehet azt eltervezni, vannak véletlenek..

- Mi az a véletlen? - kérdi a kisebbik gyerek, Soma.

- Valami olyan, amit eltervezünk, mégsem lesz belőle semmi. Aztán egy pillanat múlva megtörténhet a csoda..., véletlenül...- mondja Apa kissé bizonytalanul.

- Csoda? Na jó, én nem hiszek a csodákban. - mondja Bencus, a nagyobbik, a 6 éves kisfiú.

- Apa, olvasd el mi van az újságban! - kéri Soma, a kisebbik gyerek.

Apa olvas:

- Budán a Szemlőhegyen útjavítás közben egy darus autó elsüllyedt egy mély repedésben. ... A közelben házakat is építenek, de fennáll a veszély...- mormogja.

A gyerekek hangosan, egymást túl kiabálva mondják:

- Hallod? Darus autó, a kedvencem. Nahát, elsüllyedt? Egy repedésben, de hisz az kicsi. A repedés mindig kicsi.

- Mi az, hogy fennáll a veszély? Milyen veszély? Apa, mondd meg! - sürgetik a fiúk apjukat.

Apa két térdére ültette a kisfiait.

- Emlékeztek amikor a múlt évben kirándultunk a budai hegyekben a kék-fehér jelzésen meg a Kecske sziklánál, a rókavárnál?

A gyerek egyszerre: - Igen, igen! De jó volt! Mikor megyünk oda megint?

Apa türelmesen folytatja:

- Budán a föld mélyében barlangok lapulnak.

A gyerekek hallgatnak.. Apa folytatja:

- Itt olvastam az újságban, hogy a Szemlőhegy alatt, a Malomtó alatt, a Gugger hegy közelében is barlang van a mélyben....., és persze üregek is a Baba utcában meg a Ferenchegyén.

- Milyen szépeket mondasz Apa! Jó, hogy tudsz olvasni.

- Nincs még vége, gyermekeim - mondta az Apa. - A barlangokban csodás folyosók vannak meg átjárók és ürege, és járatok. Amikor kicsi voltam, én is kirándultam ide szüleimmel, a ti nagymamátokkal, nagypapáttal. A József hegyi barlangban például olyan keskeny utak voltak, hogy alig fértem el, és fel kellett mászni a vaslétrán, fel a magasba egy másik folyosó felé. Azt mondták, ez a tyúklétra. Aztán ott a másik járatban fények voltak meg denevérek.

- Juj, de izgalmas! - mondja Bencus.

- Villanyfények voltak, és állandóan nedves cseppek hullottak a fejemre. Nem értettem, hogy honnan esik, és mi ez a vízcsepp. Voltak velünk barlangászok, teljes felszereléssel a hátukon, még ködlámpájuk is volt, meg kötél a mászáshoz meg ereszkedéshez, és vastag ruha meg bakancs. Ők mondták, hogy az esővíz befolyik a barlangok repedésein és kiáztatja a kövekből az ásványi anyagokat. Na, de most itt meg kell állnunk. Majd ha iskolások lesztek, tanulni fogjátok, hogy mi történik a vízzel.

- Én tudom, én tudom - mondja Bencus. - Leesik a felhőből a víz, be a földbe, aztán a napocska melegíti a földet, a tócsából, nedves fűből a földről meg elpárolog a víz.

- Okos vagy - mondja Apa. - És mi lesz utána?

- Mi lesz, mi lesz. Hát megint felhő! - mondja Bencus.

Soma hallgat, de ő is hallott már erről az óvodában. A kíváncsiság furdalja:

- Na, de mi lesz azzal a vízcseppel, ami becsurog a kis repedéseken a barlangokba?

- Ezt még nem tudhatjátok: Kis borsókövek lesznek. Először csak cseppnyi, aztán még több csepp gyűlik össze, egész nagy borsószemek lesznek, folyton nőnek. - mondja Apa türelmesen.

- Valódiak? - kérdi Bencus..

- Nem kisfiam, kőcseppek, kő-borsók, sőt a Szemlőhegyiben nem is borsók, hanem karfiolok lesznek.

- Milyen vicces vagy ma, Apa! - mondja Soma.

- Nincs még vége. Vannak olyan szűk folyosók, hogy nem is tudtam magam átpréselni, azt mondták a barlangászok, hogy az a Tú foka. Ami a persze nem lehet igaz, mert a tú foka az kicsi, ez meg nagy volt. Ami a legfélelmetesebb volt, - közben a két gyerek borzong, - az a Vasorrú bába volt - mondja Apa. - Vagyis olyanszerű.

A két gyerek megenyhül.

- A barlangban nem lehetett vasorrú bába, az csak a mesében van! - közölte Bencus.

- Hát itt volt egy kő, ami olyan volt. - mondja Apa mosolyogva. - Kő bába volt kő orral. Senki sem félt tőle. Vízcseppek csorogtak le az orráról.

A két gyerek nevet.

- De nézzük meg a gyermeklexikont, abban benne van minden. A titokzatos barlangok, a színes cseppkövek, a folyosók, a termek, amiben akár egy autó is elférhet.

- Igazi? - kérdi Bence

- Igazi. Hallottam olyan barlangról, hogy akár egy templomtorony is elférne benne /Parajd/ - teszi hozzá Apa.

- Apa, ugye tréfálsz? - mondják egyszerre.

- *Nem, nem. Nagyon titokzatos a föld belseje, vannak olyan barlangok, ahol meleg víz van és csónakázni lehet benne, van olyan, ahol sós levegő van és meggyógyul a kisgyerek. Nem köhög többé. Van, ahova csak a barlangászok ereszkednek le, mert ismeretlen mélységek vannak, víznyelők. Először nekik kell felfedezni, s csak sokára lehet látogatni majd. De itt Budán a József hegyi barlang és a Szemlőhegyi barlang látogatható és a legmelegebb nyárban is finom hűvös van benne. Télen meg olyan, mintha tavasz lenne, persze ez azt jelenti, hogy állandó a hőmérséklet odalenn.*

Soma és Bencus hallgat, nézi Apát, aki hős, mert nem fél a Vasorrú bábától, meg a szűk folyosókon felpréseli magát a Tű fokához.

Lapozgatják a könyvet. Egyszer csak Bencus megszólal:

- ***Te Soma, ha nagy leszek, barlangász leszek!***
